

Aag, som de storpoltiske Kampe have lagt paa vore Forhandlinger, saa vi kunne drøfte Sagerne frit og friskt, drøfte dem ud fra saglige Synspunkter og efter vor bedste Overbevisning, og saaledes haaber jeg, der skal oprinde en ny og frugtbar, en friskere og fornøjeligere Periode ogsaa for os Rigsdagsmænd. Jeg haaber, at man i Befolkningen vil faa fornyet Interesse for vore Forhandlinger, at det vil skærpe Ansvarsfølelsen hos os alle, baade her paa Rigsdagen og ude blandt Vælgerne, og at der saaledes ved det Ministerskifte, der er foregaaet, skal oprinde en Tid, der bliver til Gavn for hele Folket. Jeg haaber ogsaa, at vor gamle Konge, som i sin Regeringstid har set nok af politisk Strid, i sit Livs Aften maa faa den Lykke at se et Folk, som ved Samvirken af alle gode Kræfter søger at arbejde paa Folkets og Landets Fremgang baade i materiel og aandelig Henseende. Med disse Ord vil jeg anbefale mine Meningsfæller at give dette Forslag deres Tilslutning.

K. M. Klausen: Det forekommer mig ikke, at der har været nogen Anledning til den foreslaaede Adresse og dermed følgende Adressedebat. At det ny Ministerium staar som et virkeligt og sandt Udtryk for det danske Folks Flertal og ligeledes for det store Flertal her i Salen, er en Kendsgerning, som alle maa anerkende. Derfor synes jeg ikke, at der var Grund til her paa denne højtidelige Maade at give sin Tilslutning til Kende over for Ministeriet og Kongen. Men da det nu er sket, og da det er Flertallet, der raader for, hvad der skal gøres her i Tinget, skal jeg ogsaa paa mit Partis Vegne udtale min Tilslutning til Beslutningens Realitet, om jeg end synes, at dens Ordlyd er noget højtravende, men Formen har jo ikke noget videre at sige; det, det kommer an paa, er Realiteten.

Jeg vil benytte Lejligheden til at byde det ny Ministerium Velkommen. Den Glæde, som hilste det ny Ministerium, da det blev udnævnt, deles ogsaa i fuldt Maal og af et oprigtigt og ærligt Sind af Socialdemokraterne. Vi have sikkert ogsaa Ret til at glæde os derover, fordi vi lige saa fuldt som Venstre have taget Del i Kampen for at komme bort fra det Regeringssystem, vi havde, og faa Mænd i Spidsen for Landets Styrelse, som vare i Besiddelse af Befolkningens Tillid. Jeg tror at turde udtale, at vi i de mange og lange Kampe har staaet tappert paa Venstres Side og taget Del i Kampen der, hvor den var haardest.

Ligesom Venstre drev Højre ud af Landdistrikterne, have vi efter bedste Evne og af god Villie gjort vort til, at Højre blev fortrængt fra de store Byer her i Landet. Derfor mener jeg, som sagt, vi have Ret til at glæde os over det ny Ministerium, og blandt andet føler jeg Grund til at udtale denne Glæde, fordi jeg mener, at vi efter det ny Ministeriums Udnævnelse kunne arbejde under ganske anderledes trygge Forhold end tidligere. I tidligere Tider maatte vi have hele vor Opmærksomhed henvendt paa vor Forfatning og Hævdelsen af vor Grundlov. Jeg tænker nu, at vi kunne lade Forfatningen og Grundloven hvile, fordi de sikkert befinde sig i gode Hænder og aldrig under dette Ministerium ville blive Genstand for de voldelige Overgreb, som de have været Genstand for fra tidligere Regeringers Side. Det er af største Betydning for os paa Rigsdagen, at vi kunne henvende vor Opmærksomhed helt og udelt paa Lovgivningsarbejdet og lade Grundloven og Forfatningen i Fred.

Dette Forslag til Beslutning bevidner sin Glæde over for Kongen. Jeg antager, at dette Ord er valgt med Villie, og at man ikke vilde vælge Udtrykket „Tak“ i denne Beslutning; thi det vilde jeg ikke have fundet, der var nogen Anledning til, og havde det staaet der, vilde jeg ikke have kunnet stemme derfor. Der har allerede været en Takkedeputation hos Kongen i Anledning af Ministerskiftet, men den Takkedeputation fandt jeg ikke, der var nogen som helst Anledning til at afsende; thi vi have intet at takke den enkelte Person for, men Folket har sig selv at takke for det Omslag, der er sket. Det er Folkets Udholdenhed i de mange Aars Kampe, der har sejret; det er Folkets Grundlovstroskab, der er naaet til sin Ret i det Ministerskifte, der har fundet Sted. Derfor er der, som sagt, ingen Grund til at takke; derimod kan der vel være Grund til at udtrykke sin Glæde over for Kongen over det, der er sket.

Det, som efter min Formening har sejret her og har sejret helt og fuldt, er den almindelige Valgret. Efter 30 Aars opslidende Kamp i vort Land er det blevet godtgjort, at der ingen stærkere Magt er i vort Samfund end den almindelige Valgret. Et enkelt Parti kan vel en Tid sidde den almindelige Valgret overhørig, trodse den og søge at komme uden om den, men det viser sig dog, at der ikke er nogen Vej uden om den. Den har sejret helt og fuldt ved denne Lejlighed, og det er den, der har skaffet os det ny Mi-